

ser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrundes hemmeligholdelse, herunder hensynet til den oplysningen angår, jf. § 8, stk. 2, nr. 2, eller videregivelsen er nødvendig for udførelsen af en myndigheds virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe, jf. § 8, stk. 2, nr. 3. Af § 8, stk. 3, fremgår, at forvaltningsmyndigheder, der udfører opgaver inden for det sociale område, kun må videregive oplysninger om rent private forhold under visse nærmere angivne betingelser, herunder de i § 8, stk. 2, nr. 1 og 2 nævnte.

Der er ikke med den foreslåede bestemmelse tilsluttet nogen fravigelse af persondatalovens regler. Som følge af grundlaget for og karakteren af, de oplysninger som indberettes, er der efter Integrationsministeriets opfattelse ikke tale om videregivelse af oplysninger omfattende af persondatalovens §§ 7 og 8.

Det er Integrationsministeriets opfattelse, at videregivelsen som udgangspunkt vil have hjemmel i den nævnte bestemmelse i persondatalovens § 6, da der som udgangspunkt alene vil være tale om oplysninger om, at barnet har været ude af landet i længere tid, og videregivelsen vil være nødvendig for Udlændingestyrelsens anvendelse af de særlige udlændingeretlige regler med hensyn til genopdragelsesrejser.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 45.

4. 10 års karenperiode for familiesammenføring, når den herboende er dømt for børnebortførelse

Efter udlændingelovens § 9, stk. 16, kan der som udgangspunkt ikke gives tilladelse til familiesammenføring med et barn, hvis den herboende person (eller dennes ægtefælle eller samlever) inden for de sidste 10 år er idømt frihedsstraf for en eller flere nærmere angivne forbrydelser mod børn. Der er tale om incest, vanrøgt, voldtægt og lignende sædelighedsforbrydelser, rufferi, alfonseri m.v., optagelse og salg m.v. af børnepornografi, blufærdighedskrænkelser, manddrab, vold (herunder kvindelig omskæring), hensættelse af en anden i hjælpeløs tilstand m.v., ulovlig tvang (herunder ved tvangsægteskab), frihedsberøvelse, menneskehandel og trussel om strafbar handling af grov karakter (herunder ved tvangsægteskab).

Formålet med bestemmelsen er at mindske risikoen for, at et barn kan komme her til landet som led i en familiesammenføring og siden blive udsat for de nævnte forbrydelser.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 11, kan der endvidere ikke gives tilladelse til ægtefællesammenføring, hvis ansøgning herom er indgivet samtidig med en ansøgning fra ansøgerens barn og der gives afslag herpå, fordi den herboende person inden for de sidste 10 år er

idømt frihedsstraf for en eller flere af de ovennævnte forbrydelser mod børn. Dette gælder dog ikke, hvis ansøgerens barn kan henvises til at tage ophold hos nærtstående familie i hjemlandet og hensynet til barnets tarv ikke taler derimod, eller hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, i øvrigt taler derimod.

Bestemmelsen i § 9, stk. 16, omfatter i øjeblikket ikke straffelovens § 215 om børnebortførelse. Efter straffelovens § 215, stk. 1, straffes den, som unddrager en person under 18 år forældres eller anden rette vedkommendes myndighed eller forsorg eller bidrager til, at han unddrager sig sådan myndighed eller forsorg, efter reglerne i straffelovens § 261 om ulovlig frihedsberøvelse. På samme måde straffes den, der ulovligt fører barnet ud af landet.

Udlændingeloven yder således i dag ikke nogen særlig beskyttelse mod, at en person, som er dømt for børnebortførelse, kan få et barn og en ægtefælle her til landet ved familiesammenføring.

Regeringen ser med største alvor på børnebortførelser, og regeringen vil mindske risikoen for, at et barn kan komme her til landet som led i en familiesammenføring for siden at blive bortført til udlandet af sin herboende fader eller moder eller dennes ægtefælle eller samlever.

Regeringen foreslår derfor, at et udenlandsk barn som udgangspunkt ikke skal kunne opnå familiesammenføring med en herboende fader eller moder, hvis denne eller dennes ægtefælle inden for en periode af 10 år ved endelig dom for overtrædelse af straffelovens § 215 om børnebortførelse er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der træder i stedet for betinget eller ubetinget frihedsstraf og indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse.

Som konsekvens heraf vil barnets i udlandet bosiddende fader eller moder som udgangspunkt heller ikke kunne opnå ægtefællesammenføring med en herboende person, der er dømt for børnebortførelse, hvis ansøgningen om ægtefællesammenføring indgives samtidig med en ansøgning fra barnet om familiesammenføring, hvorpå der er givet afslag efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 16, jf. udlændingelovens § 9, stk. 11.

Det følger af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis i forhold til bestemmelsen i *Den Europæiske Menneskerettighedskonventions* artikel 8 om bl.a. retten til et familieliv, at der i visse tilfælde må gives tilladelse til familiesammenføring af børn, uanset at ansøgeren og den herboende person ikke opfylder udlændingelovens betingelser herfor.